

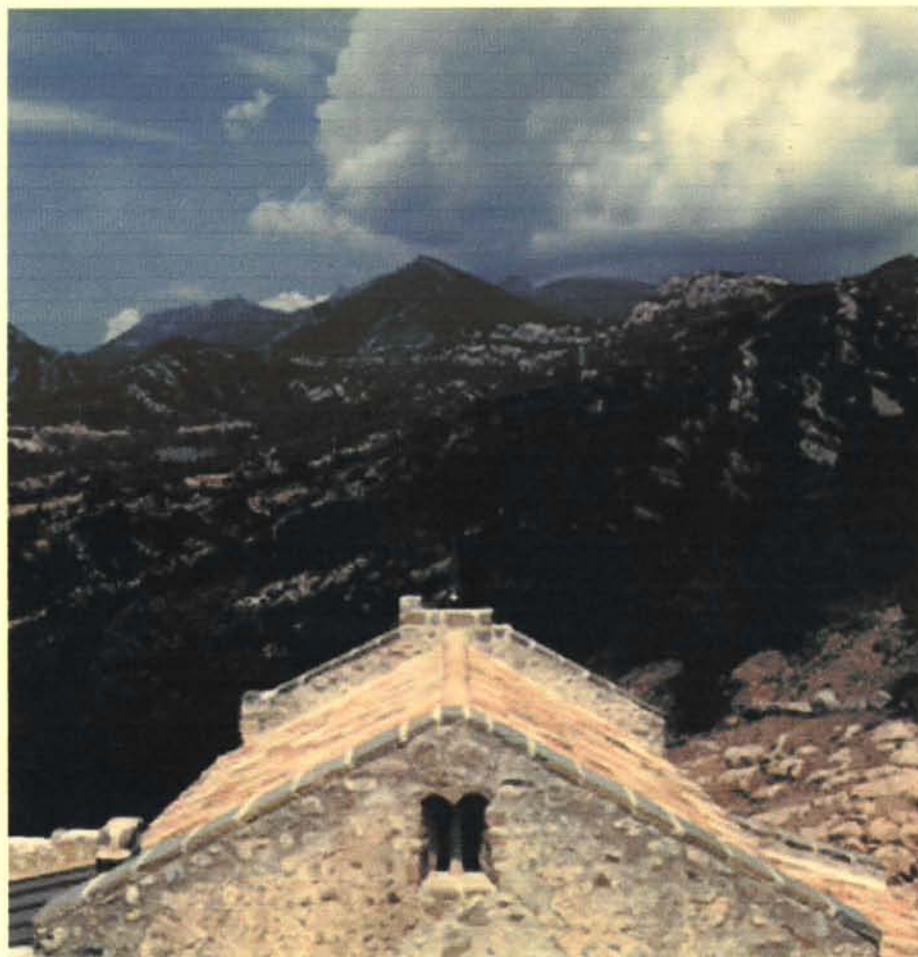

Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura

Direcció General del Patrimoni Cultural

Servei del Patrimoni Arquitectònic

**EXPEDIENT DE DELIMITACIÓ
DE L'ENTORN DE PROTECCIÓ**

ESGLÉSIA DE SANT QUIRZE DE PEDRET

CERCS (Berguedà)

SUMARI

1. Preàmbul i objectius

2. Memòria

2.a. Memòria històrica i arquitectònica

2.b. Bibliografia

3. Règim de protecció

3.a. El monument. Definició i delimitació

3.b. L'entorn de protecció. Delimitació

3.b.1. Delimitació

3.b.2. Justificació

3.b.3. Criteris d'intervenció

3.c. Normativa

3.c.1. Marc legal

3.c.2. Règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

4. Annex

4.a. Documentació planimètrica

4.b. Documentació fotogràfica

5. Crèdits

1. Preàmbul i objectius

El monument objecte d'aquest expedient de delimitació de l'entorn de protecció és església de Sant Quirze de Pedret, situada al municipi de Cercs (Berguedà).

Aquesta església és bé cultural d'interès nacional d'acord amb la Disposició Addicional Primera de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, en tant que va ser declarada monument historicoartístic per Decret de 3/06/1931 (Gac. 4/06/1931), i consta inscrita al Registre General de Béns d'Interès Cultural de l'Administració de l'Estat amb el número R-I-51-0435.

L'església de Sant Quirze de Pedret és propietat de l'Ajuntament de Berga i els terrenys en què es troba tenen la qualificació urbanística de sòl no urbanitzable d'àrea d'entorn patrimonial (clau 12), segons les normes subsidiàries de planejament aprovades el 9/12/1992.

L'interès del monument ve motivat perquè és portador de valors històrics, arquitectònics i artístics que el fan mereixedor de gaudir d'una protecció adient.

L'entorn de protecció té una funció preventiva, per tal de controlar intervencions futures que pugessin fer-se en les zones més pròximes al monument tot evitant que afectessin negativament als seus valors o a la contemplació del monument.

Totes aquestes consideracions fan necessari establir la delimitació d'un entorn del monument per tal que aquest disposi d'una protecció integral i possibiliti l'equilibri harmònic entre el monument i l'entorn urbà que l'envolta.

2. Memòria

2.a. Memòria històrica i arquitectònica

L'església de Sant Quirze de Pedret és una obra cabdal de l'arquitectura preromànica. El 1959 va ser cedida pel Bisbat de Solsona a l'Ajuntament de Berga perquè en tingués cura. Entre 1959 i 1964, a petició de l'ajuntament i el bisbat, va ser restaurada per la Diputació de Barcelona. Va dirigir l'obra l'arquitecte Camil Pallàs, cap del Servei de Catalogació i Conservació de Monuments, i el constructor va ser Modest Buchaca, de Berga.

Un quart de segle després, l'estat de conservació de l'edifici va aconsellar l'ajuntament a demanar de nou l'ajut de la diputació, i el Servei del Patrimoni Arquitectònic Local (nom actual de l'antic servei de monuments), va encetar el 1989 una nova restauració, ara sota la direcció de l'arquitecte Antoni González, nou cap del Servei d'ençà el 1981. Un cop es va analitzar la problemàtica de l'edifici, es va comprovar que no es referia només a la seva conservació, sinó també a aspectes d'ús de vigilància, i que hi havia greus mancances quant al coneixement i la interpretació de la seva evolució històrica. Per això, una part essencial dels treballs fets durant aquests darrers anys el va constituir la recerca arqueològica, que va permetre completar la informació sobre la història de l'edifici.

En base a aquesta informació, els criteris de la restauració es van plantejar de la següent manera:

L'edifici

La idea bàsica va ser recuperar l'aparença que devia tenir l'edifici al segle X, quan es va ampliar a tres naus amb tres absis (la primera església que havia existit, construïda al segle IX, només tenia una nau). Es continuava així amb la intenció de la restauració dels anys seixanta, basada en la consideració que Sant Quirze de Pedret és un dels poquíssims edificis del segle X que queden a Catalunya, i valia la pena recuperar al màxim el seu caràcter genuí.

En aquesta recuperació, però, es van conservar algunes aportacions interessants de l'època romànica. La portada del segle XIII, per exemple, es va restaurar, i les restes del campanar de torre d'aquell mateix segle es van fer més evidents. (La gran espadanya del segle XVIII, en canvi, va ser desmuntada pel seu deficient estat de conservació i perquè trencava greument l'harmonia de l'edifici pre-romànic). També es va conservar un llenç de paret de la nau central, que havia doblat el mur pre-romànic en època romànica, quan les encavallades de fusta de la coberta van ser substituïdes per una volta lleugerament apuntada, que en la primera restauració de l'església va ser desmuntada pràcticament en la seva totalitat, llevat del fragment que s'adossava a la testera de la nau i que era l'únic punt on recolzava l'espadanya del segle XVIII.

Per recordar la teulada de la nau sud –que es va ensorrar al segle XIII-, es va formar un porxo davant la porta principal, tancat cap a ponent (així la façana oest és ara com va ser al segle X), però obert al migdia. Aquesta teulada permet, a més, protegir la portada romànica que, un cop consolidada, resta fora de l'abast de la pluja i d'altres agents atmosfèrics que han estat els causants de la seva degradació.

També l'estructura de la coberta torna a ser ara com al segle X; és a dir, d'encavallades simples de fusta a la nau central i de bigues a la nau nord, i amb l'empostissat també de fusta. Les teulades es van fer amb teules àrabs, per haver demostrat l'arqueologia que havien estat així, i no de pissarra com es podia pensar. Les teules dels absis es van fer especials, copiant els exemplars del segle X que es van trobar en l'excavació. Els murs, d'altra banda, van recuperar els enlluïts de calç que havien perdut, tant a l'exterior com a l'interior.

A l'interior, es van restaurar o reproduir algunes de les pintures medievals que han fet famós el temple de Pedret arreu del món. El famós Orant del segle X torna, així a presidir Sant Quirze de Pedret. El paviment de la nau principal es va fer amb terra batuda, com havia estat l'original, deixant veure en alguns indrets la penya verge.

L'entorn

Es van recuperar la topografia i els accessos medievals i, d'altra banda, es va millorar el conjunt. Per això es va refer la terrassa que devia existir al segle X davant la façana de migdia –amb les escales que van aparèixer davant l'accés primitiu-; es va deixar, a la vista i cap al nord, el "pedret" que justifica el topònim del lloc i del temple, i es va descolgar tota la façana de tramuntana, que estava oculta per les terres que s'hi havien acumulat. A la casa veïna, edificada fa uns segles sobre les restes del monestir del segle XI, es van consolidar i protegir els murs antics.

En un racó del nou recinte exterior, cap a l'oest, es va col·locar un xiprer i una làpida que recorda els difunts de Pedret, les restes dels quals van ser exhumades i analitzades amb motiu de l'excavació arqueològica i van ser retornades després al lloc. A ponent de l'església, un nou campanar permet que cada migdia l'Angelus soni al paratge de Pedret.

L'explotació cultural de l'església

D'ençà de la darrera restauració de l'església, realitzada pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona entre 1989 i 1995, i dirigides per l'arquitecte Antoni González Moreno-Navarro, l'Ajuntament de Berga, en col·laboració amb la Diputació, va establir un servei de guies que té cura de la visita pública dissabtes, diumenges i festius, a més dels dies laborables que, prèvia concertació, ho requereixin.

L'església és visitada per grups escolars, universitaris, entitats i associacions, a més d'altres visitants individuals i col·lectius. Des del novembre de 1995 i fins al desembre de 1997, Sant Quirze de Pedret ha estat visitat per 7.896 persones. Les guies proporcionen als escolars material didàctic sobre la història de l'església i la seva construcció. Al temple també s'hi celebren concerts i el tradicional aplec (el tercer diumenge de setembre), en què de vegades s'hi fa missa.

DADES GEOGRÀFIQUES I AMBIENTALS DE L'ENTORN

El camí de Berga a Pedret

Per arribar a l'església de Sant Quirze de Pedret des de Berga, hi ha una carretera asfaltada que surt de plaça Gernika i del carrer del Camí de Pedret cap al sud-est i que segueix un recorregut en descens fins a creuar un torrent sense nom, passant per una zona obaga plena de vegetació i d'arbres (pollancre, saüquers, etc). La carretera continua baixant fins a trobar-se amb el torrent de Malgrau o de Font Ollera, al punt on s'uneix amb l'anterior i on fan partió els municipis de Berga i Cercs, i inicia una lleugera pujada tot desembocant en un espai obert, abans de travessar el riu Llobregat pel pont gòtic de Pedret. També en aquest lloc el torrent de Malgrau dona les seves aigües al Llobregat.

Aquesta carretera, que té un recorregut de 3 km, va ser oberta cap al 1960 per l'Ajuntament de Berga, quan n'era alcalde el Sr. Noguera. En alguns trams segueix el traçat de l'antic camí de terra de Pedret, que anteriorment passava per davant del cementiri i l'escorxador municipal de Berga. Després es dirigia cap al SE, passava pel mas de cal Rovelló i després continuava a la vora del Malgrau. Encara es pot reconèixer el camí en aquest sector. Més tard, aquest camí es va desviar per davant del mas de la Palanca, on viuen els amos actuals del mas de Pedret i dels contorns (Josep Puig i Ramon Puig Pujol) propietat que abasta unes 80 hectàrees. Aquesta família va adquirir les finques per compra-venda als propietaris anteriors, hereus del pagès Pujol i Pons.

Per arribar a la Palanca hi ha un trencant a l'esquerra de la carretera de Berga a Pedret.

La via del ferrocarril

Abans de travessar el pont de Pedret, trobem l'antic traçat del ferrocarril de via estreta que unia Manresa amb Berga (inaugurat el 1885) i que el 1904 es va estendre fins a Guardiola de Berguedà, el qual en aquest indret corria paral·lel al marge dret del Llobregat. La via, convertida des del 1974 en camí, arriba fins a l'embassament de la Baells, cap al nord, la construcció del qual, el 1975, va fer desaparèixer aquest poble i l'estació del ferrocarril sota les aigües. El recorregut pel camí de l'antiga via fèrria constitueix un punt de mira excel·lent

del turó forestal on s'assenta l'església de Pedret (encara que aquesta no n'és visible), i també del pont gòtic. Del pont de ferro que havia de passar el tren per salvar el riu abans d'arribar al pantà només resten dempeus els pilars de carreus de pedra. Actualment, els vianants accedeixen a l'altra riba a través d'una passarel·la de formigó, situada molt a prop de l'antic pont de ferro. Cap al sud, el camí de la via arriba fins a la colònia Rosal, tot passant per altres dos ponts i dos túnels.

El camí històric de la Portella a la Baells, per Sant Quirze de Pedret

Un cop passat el pont medieval de Pedret, el camí de Berga a Sant Quirze s'unia amb l'antic camí que, venint de la Portella, es dirigia cap a la Baells. Pel cantó de l'esquerra del riu i en direcció sud, arriba fins al molí de Pedret o "el Molinot", situat a un quilòmetre més avall del pont de Pedret, passa pel mig de les dues edificacions que formaven el molí, ara en ruïnes, i comença a pujar per continuar cap a la Portella, en un recorregut, a peu, d'unes 2 hores. Des d'aquí es pot seguir fins a la Quar. El camí, en el seu ascens, perd de vista el Llobregat, que queda a la dreta, i s'endinsa paral·lel al torrent del Guimbàs o de Can Bossoms, que després ha de travessar en una zona feréstega, plena de vegetació i de terreny abrupte. En alguns punts d'aquests camí encara es poden veure restes de paviment d'empedrat.

Del pont estant, el camí de la Portella seguia cap al nord, en direcció a l'església de Sant Quirze (a la qual s'arribava aleshores només pel cantó de ponent) i des d'allí continuava cap a la Baells. Des del pont fins a l'església, aquest antic camí, que sembla que ja s'utilitzava en època medieval, efectua una forta pujada seguint un traçat pedregós en alguns trams que en fa difícil l'ascensió. El 1996, l'Ajuntament de Berga va arranjar el primer tram d'aquest camí, tot construint-hi una escala de graons de pedra. En els darrers anys, bona part del camí medieval des de Pedret a la Baells ha quedat desdibuixada entre la vegetació per manca d'ús. En canvi, el tram des del pont a la Portella encara es pot seguir amb certa facilitat.

Amb motiu de les primeres obres de restauració de l'església, realitzades pel Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona entre 1959 i 1964, i dirigides per l'arquitecte Camil Pallàs Arisa, es va haver d'obrir un camí provisional que hi puja pel cantó de llevant tot seguint les corbes de nivell, per tal de facilitar el trànsit de vehicles carregats amb material de l'obra. Des de Pedret, aquest camí va ser prolongat pel propietari a principis dels noranta, cap al nord, per accedir a tota la seva finca i pujar fins al turó que queda darrera del de Pedret, on hi ha les restes d'una casa de pagès coneguda com "la Mesquita". El 1997, aquest camí de llevant va ser asfaltat en part per permetre l'accés en vehicle del personal de manteniment de l'església i de les persones amb discapacitació física que no poden fer el recorregut a peu.

El paisatge

Des de l'església de Sant Quirze, que s'aixeca al vessant sud del turó de Pedret, es veu una bona panoràmica de la contrada. Cap a l'est i el sud-est, s'estén la serra de Picancel; cap al sud, la serra de Casa En Ponç o de Can Ponç, a l'extrem oriental de la qual s'aixeca el mas de la Peirota i, més avall, la serra de Montsent; a l'oest s'albira la ciutat de Berga, amb la serra de Queralt al fons, i seguint cap al nord es veuen el turó de l'església de Sant Pere de Madrona, la serra de la Petite amb el castell "dels Moros" al damunt i, per darrere, la muntanya de l'Estela. Pel cantó nord, el serrat de la Figuerassa i el riu Demetge separen els termes municipals de Berga i Cercs. Pel darrera del turó de Pedret es pot anar a la roca de la Guilla, a "la Mesquita" i a Sant Miquel de les Canals.

2.b. Bibliografia

BARRAL I ALTET, Xavier
1981, *L'art pre-romànic a Catalunya. Segles IX-X*,
Barcelona, Edicions 62

CATALUNYA ROMÀNICA, vol XI

DALMASES, Núria de i JOSÉ I PITARCH, Antoni
1986, *Els inicis i l'art romànic. Segles IX-XII, a Història de l'art català*,
vol. I, Barcelona, Edicions 62.

JUNYENT, Eduard
1983, *L'arquitectura religiosa a Catalunya abans del romànic*,
Barcelona, Curial-Publicacions de l'abadia de Montserrat.

PALLÀS, Camil
1962, *Arte prerománico catalán. Pedret y Obiols*,
Barcelona "San Jorge", núm. 47

PUIG I CADAFALCH, J., FALGUERA, A. De, i GODAY I CASALS, J.
1909-18, *L'arquitectura romànica a Catalunya*,
Barcelona

SITJES I MOLINS, Xavier
1977, *Les esglésies preromàniques del Bages, Berguedà i Cardener*,
Manresa

3. Règim de protecció

3.a. El monument. Definició i delimitació

L'església de Sant Quirze de Pedret, a Cercs es considera bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, d'acord amb el que disposa la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

Es considera monument:

L'edificació conformada per l'església de Sant Quirze de Pedret i el subsòl.

3.b. L'entorn de protecció. Delimitació

3.b.1. Delimitació

La Llei 9/1993, en el seu article 11.1.b), estableix l'opció de delimitar l'entorn necessari per a la protecció adequada del bé, constituït per l'espai que li dóna suport ambiental. Atesa la conveniència de fer-ne ús per tal de potenciar la protecció integral dels monuments, es defineix l'àrea delimitada com a entorn de protecció de l'església de Sant Quirze de Pedret, a Cercs (Berguedà), tot valorant i tenint en compte els següents conceptes:

- a) Interès social: per tal de permetre la visualització dels béns immobles des dels espais accessibles.
- b) Valoració paisatgística: s'ha estudiat i valorat la relació del béns immobles amb el paisatge, la seva silueta i altres components bàsics com les edificacions adjacents o aïllades, xarxa viària, espais lliures, topografia i elements pertorbadors.
- c) Anàlisi de l'ordenació territorial i urbanística: s'ha estudiat i valorat la zona rural actual, la històrica, les previsions conegudes de desenvolupament futur, la vialitat i les parcel·lacions així com la qualificació urbanística.
- d) Documentació històrica gràfica i documental: que ha permès conèixer i valorar la relació dels béns immobles amb el territori a través del temps i conèixer l'evolució del paisatge, i de les edificacions de l'entorn.
- e) Anàlisi de l'espacialitat entesa com l'estudi dels àmbits existents i les incidències que poden tenir les noves actuacions previstes pel planejament i previsibles, així com la incidència de les noves actuacions no previstes pel planejament.
- f) Anàlisi arquitectònica: que ha permès conèixer i estudiar les preexistències de tipologies, materials, façanes, color, textures, proporcions de buits i obertures, etc.
- g) Anàlisi de la xarxa viària i les infraestructures de transport actuals i previstes, i de les incidències que tenen en el paisatge el seu traçat, materials i textures d'execució i elements de senyalització així com les zones de vianants i les àrees d'aparcaments actuals i futures.
- h) Valoració dels components sentimentals per a la població com són els visuals, itineraris i ambients habituals així com els espais d'especial rellevància o interès; i l'estat de conservació i usos de les edificacions i dels espais públics i privats de l'entorn.

Aquesta llista de conceptes tot i que és llarga, no és exhaustiva, però és un recull d'aquells aspectes que s'han considerat bàsics. Nombrosos factors incideixen i poden incidir i cal tenir-los present per aconseguir que aquests béns immobles es puguin transmetre en les millors condicions a les generacions futures.

Un cop analitzats i valorats aquests factors en base a la documentació recollida i prèvia observació del lloc, s'ha fixat l'àrea delimitada com a entorn de protecció i s'ha establert la normativa d'intervenció en aquest entorn de protecció.

La delimitació de l'entorn té com a finalitat controlar la relació entre església de Sant Quirze de Pedret i els espais naturals que els envolten per tal de mantenir els invariants que caracteritzen el teixit rural on es troben.

Ordre de prelación: en cas de contradicció preval la referència gràfica a qualsevol altra.

L'entorn de protecció de església de Sant Quirze de Pedret consta grafiat en el plànol número 0 del present expedient, té forma irregular i es correspon amb la següent descripció:

La línia de delimitació de l'entorn de protecció s'inicia en la cota més alta de la Roca de la Guineu (cota 723,96 m). Des d'aquí segueix una línia recta en direcció sud-oest que forma un angle de 14 graus respecte el nord i travessa el riu Llobregat fins trobar la traça de la antiga via del tren, situada al marge dret del riu. Segueix aquesta traça pel marge dret (aigües amunt), primer en direcció oest i després en direcció nord, fins un punt situat a 290 metres sobre la perpendicular, en direcció nord, de l'eix del pont gòtic. En aquest punt es traça una línia recta que tanca el perímetre en el punt inicial (Roca de la Guineu). Queden dintre d'aquest perímetre, entre d'altres, l'edificació coneguda com a Molí (o Molinot) de Pedret, i el Pont gòtic de Pedret.

3.b.2. Justificació

Actualment, les perspectives visuals de què gaudeix el monument des de punts llunyans són immillorables, ja que no hi ha cap edificació que excedeixi de volum al seu voltant (només hi ha edificat el mas de Pedret, existent al lloc des d'època medieval, que està situat a sota de l'església, a la cota 585, amb un volum i una alçada inferior a la d'aquesta i, per tant, no en pertorba la visibilitat).

Pels costats nord, oest i sud-oest, l'església queda en part amagada pel bosc; en canvi, per l'est, sud i sud-est, s'estenen feixes en terrasses, en llengües allargassades, separades per murets de contenció, que segueixen les corbes de nivell i que estan destinades a la pastura dels ramats. La visibilitat del conjunt monumental, des de qualsevol punt d'aquestes terrasses i des dels turons que envolten el de Pedret pel sud i per l'est és òptima.

L'elecció del traçat del perímetre a protegir per la línia de l'antiga via fèrria al marge dret del riu Llobregat respon al fet que es tracta d'un límit natural de l'entorn pels costats sud i oest, que ens proporciona la pròpia topografia del terreny i que garanteix una protecció visual òptima. Des d'aquesta línia es copsa tot el turó de Pedret, amb les feixes i l'arbrat, i de manera intermitent, el monument. Actualment és utilitzada pel trànsit rodat local (de manera esporàdica) i per vianants.

Quant al límit de llevant, ve marcat també per una línia delimitada per les feixes en aquest cantó, que hi queden incloses a l'entorn a protegir.

L'elecció del límit nord s'ha fet en base a trobar la cota més alta del turó on s'assenta l'església, que culmina a la Roca de la Guineu, ja que des d'allà es pot copsar tot el territori a protegir, fins al riu, incloent-hi les feixes i les zones d'arbrat que envolten Sant Quirze de Pedret i el pedret immediat al temple, que caracteritza el lloc.

La possible construcció de noves edificacions o d'altres elements a l'entorn grafiat al plànol topogràfic, malmetrien la imatge paisatgística del sector i, en alguns casos, la visibilitat del monument. També, en el cas que s'augmentés l'alçada actual del mas de Pedret, aniria en detriment de la visió de l'església.

3.b.3. Criteris d'intervenció

D'acord amb el que estableix l'article 35.3 de la Llei 9/1993 del patrimoni cultural català, el volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

3.c. Normativa

3.c.1. Marc legal

- **Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.**
DOGC de 11-10-93
- **Sentència del Tribunal Constitucional 17/1991, de 31 de gener, en recurs d'inconstitucionalitat promogut per la Generalitat de Catalunya contra determinats preceptes de la Llei 16/1985.**
BOE de 25-02-91
- **Decret 15/1990, de 9 de gener, sobre les Comissions del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura.**
DOGC de 31-01-90
- **Decret 267/1991, de 25 de novembre, sobre la declaració dels béns d'interès cultural i l'inventari del patrimoni cultural moble de Catalunya.**
DOGC de 20-12-91
- **Decret 102/1994, de 3 de maig, sobre la composició i el funcionament del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català.**
DOGC de 11-05-94
- **Decret 138/1994, de 30 de maig, pel qual s'adeqüen a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els procediments de la competència del Departament de Cultura.**
DOGC de 01-07-94
- **Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú**
BOE de 27-11-92
modificada per la **Llei 4/1999**
BOE de 14-01-1999

3.c.2. Règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

Està regulat pels següents articles de la Llei 9/1993 del patrimoni cultural català:

Article 30. Accés als béns culturals d'interès nacional

1. Els propietaris, titulars d'altres drets reals i posseïdors de béns culturals d'interès nacional estan obligats a permetre:
 - a) L'examen i l'estudi dels béns pels investigadors reconeguts per alguna institució acadèmica, amb la presentació prèvia d'una sol·licitud raonada, avalada pel Departament de Cultura.
 - b) La col·locació d'elements senyalitzadors de llur condició de béns culturals d'interès nacional.
 - c) La visita pública dels béns, en les condicions que siguin establertes per reglament, almenys quatre dies al mes i en dies i hores prèviament assenyalats.
2. Als efectes del que disposa l'apartat 1.c), en la determinació del règim de visites s'ha de tenir en compte el tipus de béns, llurs característiques i, en el cas dels béns immobles, l'informe de l'ajuntament afectat. En casos justificats, el Departament de Cultura pot dispensar, totalment o parcialment, del règim de visites. En el cas dels béns mobles, el Departament de Cultura pot establir, com a mesura alternativa a la visita pública, el dipòsit dels béns en un centre cultural, perquè hi siguin exhibits en els terminis i amb les condicions que siguin establerts per reglament.

Article 33. Planejament urbanístic

1. En cas que un immoble sigui declarat d'interès nacional, els termes de la declaració prevalen sobre els plans i les normes urbanístiques que afecten l'immoble, que s'hi han d'ajustar abans d'ésser aprovats o bé, si ja eren vigents abans de la declaració, mitjançant modificació.
2. En el cas dels conjunts històrics, les zones arqueològiques, les zones paleontològiques, els llocs històrics i les zones d'interès etnològic i en el cas dels entorns de protecció de qualsevol bé cultural d'interès nacional, l'ajuntament corresponent ha d'elaborar un instrument urbanístic de protecció o adequar-ne un de vigent. L'aprovació d'aquests instruments de planejament requereix l'informe favorable del Departament de Cultura.

Article 34. Autorització d'obres

1. Qualsevol intervenció que es pretengui realitzar en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha d'ésser autoritzada pel Departament de Cultura, en el termini que sigui establert per reglament, prèviament a la concessió de la llicència municipal.
2. En el cas de les intervencions en béns culturals d'interès nacional altres que els esmentats en l'apartat 1 i en tots els entorns de protecció, l'autorització del Departament de Cultura només és preceptiva mentre no hagin estat aprovats els instruments de planejament a què fa referència l'article 33.2.
3. Qualsevol projecte d'intervenció en un bé immoble d'interès nacional ha d'incloure un informe sobre els seus valors històrics, artístics i arqueològics i sobre el seu estat actual, i també d'avaluació de l'impacte de la intervenció que es proposa.
4. La potestat del Departament de Cultura a què fan referència els apartats 1 i 2 s'ha d'exercir en el marc dels criteris bàsics i generals fixats per l'article 35 i dels criteris específics que pot contenir cada declaració, sens perjudici del marge d'apreciació discrecional necessari per a valorar en cada supòsit la compatibilitat de la intervenció projectada amb la preservació dels valors culturals del bé.
5. Els ajuntaments han de notificar al Departament de Cultura, simultàniament a la notificació a l'interessat, les llicències urbanístiques que afectin béns culturals d'interès nacional.
6. Si, com a conseqüència del mal estat d'un immoble d'interès nacional, l'ajuntament corresponent ha d'adoptar mesures per evitar danys a tercers, cal que ho comuniqui prèviament al Departament de Cultura, el qual disposa d'un termini de quaranta-vuit hores per a determinar les condicions a què s'ha de subjectar la intervenció.

Article 36. Autorització dels canvis d'ús

Els canvis d'ús d'un monument han d'ésser autoritzats pel Departament de Cultura, amb informe de l'ajuntament afectat, prèviament a la concessió de la llicència municipal corresponent.

4. Annex

4.a. Documentació planimètrica

Plànol nº 00 : Delimitació de l'entorn de protecció

E: 1/ 2500

4.b. Documentació fotogràfica

- 01 - Vista del conjunt de l'església i el mas
- 02 - Vista del conjunt de l'església i el mas
- 03 - Vista des de l'altra riba del riu
- 04 - Camí d'accés
- 05 - Camí i conjunt de l'església i el mas
- 06 - Vista dels camps a la banda sud del conjunt
- 07 - Camps i bosc a la banda sud del conjunt
- 08 - Vista des dels camps cap el conjunt
- 09 - Vista cap a ponent
- 10 - Vista cap el nord
- 11 - Vista des del pont
- 12 - Pont
- 13 - Pont
- 14 - Pont
- 15 - Vista principal de l'església
- 16 - Mas i vista parcial de la capçalera
- 17 - Vista del conjunt de l'església i el mas
- 18 - Cobertes de l'església

Fonts:

Fotografies núm. 01 a 12 i 18: Sra. Montserrat Baldomà
(Diputació de Barcelona)

Fotografies núm. 13 a 17: Sra. Mariona Abelló (SPA)

01

Vista del conjunt de l'església i el mas

02

Vista del conjunt de l'església i el mas

03

Vista des de l'altra riba del riu

04

Camí d'accés

Servei del Patrimoni Arquitectònic

05

Camí i conjunt de l'església i el mas

06

Vista dels camps a la banda sud del conjunt

07

Camps i bosc a la banda sud del conjunt

08

Vista des dels camps cap el conjunt

09

Vista cap a ponent

10

Vista cap el nord

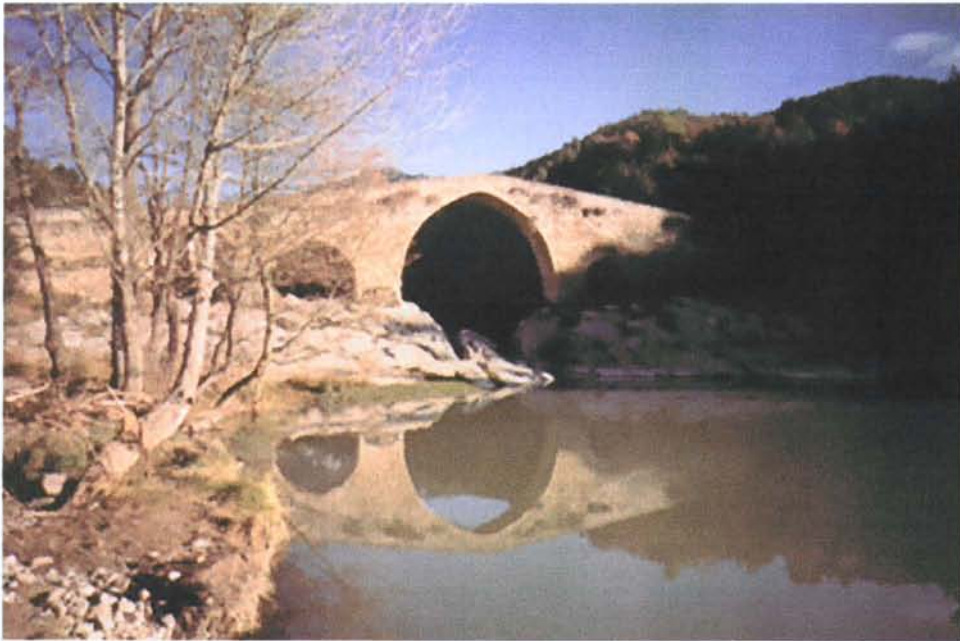
11

Vista des del pont

12

Pont

13

Pont

14

Pont

15

Vista principal de l'església

16

Mas i vista parcial de la capçalera

17

Vista del conjunt de l'església i el mas

18

Cobertes de l'església

5. Crèdits

L'expedient de delimitació de l'entorn de protecció a favor de **església de Sant Quirze de Pedret, a Cercs** (Berguedà), ha estat redactat per la Direcció General del Patrimoni Cultural a través del Servei del Patrimoni Arquitectònic.

- Direcció: Antoni Navarro i Cossío
Cap del Servei del Patrimoni Arquitectònic
- Mariona Abelló i Sala
Cap de la Secció d'Inspecció Tècnica (SPA)
- Coordinació: Mariona Abelló i Sala
Cap de la Secció d'Inspecció Tècnica (SPA)
- Redacció: Raquel Lacuesta (Diputació de Barcelona)
Josep Girabal i Ros, arquitecte (SPA)
Xavier Garcia i Garcia, historiador (SPA)
- Gestió: M. José Ruíz Ortega (SPA)
- Planimetria: Institut Cartogràfic de Catalunya
- Fotografia: Montserrat Baldomà (Diputació de Barcelona)
Mariona Abelló i Sala, arquitecte (SPA)

Barcelona, gener de 2003
/jd